

سند مثنی سیاسی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در صفحه ۵

مصاحبه با رفیق بهزاد کریمی

در صفحه ۶

حزب ملت ایران اعلام کرد

مهران عبدالباقی ناپدید شد

شده و قصد داشت برای دیدن برادر خود به سوی آلمان پرواز کند در فرودگاه مهرآباد ناپدید شده است. میرعبدالباقی در جریان خیزش دانشجویی سه سال پیش بازداشت شد و به ۹ سال زندان محکوم گردید که دادگاه تجدید نظر مجازات او را به سه سال کاهش داد. وی بعد از سپری کردن دوره محکومیت خود آزاد شد ولی اکنون بار دیگر توسط افراد ناشناسی در فرودگاه بازداشت شده و تا این لحظه خبری از او در دست نیست. □

میرباقی در فرودگاه تهران و هنگامی که قصد مسافرت به کشور آلمان را داشت ناپدید شده است. حزب ملت ایران طی بیانیهای از ناپدید شدن مهران میرعبدالباقی دانشجویی که در حوادث تیر ماه ۷۸ دستگیر شد و چندین سال در زندان به سر می برد و از فعالین این حزب است، خبر داد. در بیانیه حزب ملت ایران آمده است: آقای «مهران میرعبدالباقی» که از زندان آزاد

روندهای سیاسی کشور در پیوند تنگاتنگ با روندهای بین المللی

در صفحه ۶

بررسی اخبار و تصاویر مربوط به وحید صادقی و ادعای شکنجه شدن او را بر روی شبکه اینترنت انعکاس دادند، محفوظ می دارد. روزنامه کیهان خبر شکنجه وحید صادقی را به عنوان رسوایی ملی مذهبی‌ها بازتاب داد و آن را پرونده لورفته ملی گراهای شیراز توصیف کرد. و نوشته است از محتوای ادامه در صفحه ۳

برملاشته و از پرده برون افتاده است. بلافاصله قربانیان افشاکنندگان آن مورد اتهام و تحت تعقیب قرار گرفته و محکوم شده‌اند. یا اعتراضات فرهاد ابراهیمی که پس از انتشار نوار آن، خانم شیرین عبادی دستگیر شد و... از آن جمله است. اکنون نیز مقامات قضائی استان فارس اعلام کرده‌اند: «مدعی‌العلوم حق خود را برای تعقیب قضائی کسانی که عجلولانه و بدون

سحابی طی مصاحبه‌ای با ایران اعلام کرد صادقی از میان نیروهای ملی - مذهبی اخراج شده است و اتهاماتی را نیز به وی وارد کرد. آقای احمد صدر حاج سیدجوادی از دیگر رهبران این جریان و همچنین بخشی از نیروهای ملی - مذهبی در شیراز با این اتهامات و تکذیب شکنجه همراه نشدند. آقای سحابی که خود با موضوع اعتراضات در زیر شکنجه و مجبور کردن زندانی به اعتراف علیه خود در جمهوری اسلامی به خوبی آشناست، شایسته نبود در شرایطی که وحید صادقی در زندان بسر می برد و به هیچ وجه امکان دفاع از خود و بیان حقیقت را ندارد، در باره وی اظهار نظر کند و به محکوم کردن وی بپردازد. تاکنون به دنبال هر جنایت او اقدام خلاف از سوی مأموران ارگان‌های امنیتی و انتظامی و قضائی جمهوری اسلامی که

دست زده است. به دنبال آن وحید صادقی دستگیر شد و مقامات قضائی استان فارس اعلام کردند که وی به ساختگی بودن شکنجه اعتراف کرده است. رئیس دادگستری استان فارس اعلام کرد وحید صادقی به جرم «اقدام علیه امنیت ملی» و «تشنه‌ریز آذرخان عمومی» محاکمه خواهد شد. هم‌صدائی مقامات اداری و برخی نمایندگان جناح اصلاح طلب با مقامات قضائی در ساختگی خواندن ماجرای ربوده شدن و شکنجه وحید صادقی مورد حمایت افرادی چون مسعود دهنسکی از رهبران انصار حزب‌الله قرار گرفت. او گفت جناح منتقد باید از دولت بابت اعلام کذب بودن ادعاهای وحید صادقی قدر دانی کند. در این میان برخی رهبران نیروهای ملی مذهبی به اظهارات متناقضی پرداختند. مهندس

پس از انتشار عکس‌های تکان‌دهنده بدن شکنجه شده وحید صادقی، جوان شیرازی، موجی از ابراز شگفتی و انزجار محافل سیاسی و اجتماعی ایران را فراگرفت. مطابق گزارش‌های منتشره وحید صادقی از فعالان «ملی - مذهبی» مدتی پیش ربوده شده و شدیداً مورد شکنجه قرار گرفته است. وی پس از آزادی عکس‌های بدن شکنجه شده خود را در اختیار خبرگزاری‌ها قرار داد که انتشار آن در نشریات اینترنتی با بازتاب وسیعی همراه بود. مقامات انتظامی، امنیتی و قضائی استان فارس سریعاً و سراسیمه واکنش نشان داده و عکس‌های انتشار یافته را ساختگی اعلام کردند و اعلام کردند که ماجرای ربوده شدن و شکنجه وحید صادقی ساختگی بود، و وی برای کسب پانصدگانه در خارج از کشور به این اقدام

سوء قصد به حشمت رئیسی

ماددای آتش‌زا محل را به آتش کشیده، در راسته و گریخته‌اند. بر اثر تفلای وی و سوخته شدن چسب‌ها او موفق می‌شود دست و دهن خود را باز کند و کمک بطلبد که توسط همسایگان نجات می‌یابد. حشمت رئیسی از ناحیه دست، کتف و کتاله ران دچار سوختگی شده است و چند روز برای مداوا در بیمارستان بستری گردید. پلیس شهر برلین موضوع را برای یافتن عاملین و انگیزه سوء قصد تحت بررسی دارد. □

باتاسف باخبر شدیم که حشمت رئیسی روز یکشنبه ۲ ژوئن در شهر برلین آلمان فدرال مورد سوء قصد دو نفر ناشناس قرار گرفته و زخمی شده است. حشمت رئیسی خود، واقعه را این گونه توصیف کرده است که حوالی ساعت ۲۴ روز یکشنبه به هنگام ورود به خانه مسکونی اش از پشت میز در حمله دو نفر قرار گرفته است. آن‌ها دست و پا و دهان او را با چسب بسته و او را به زیرزمین خانه برداشتند و سپس با پاشیدن

جام جهانی فوتبال برای نخستین بار با دو میزبان

فدیهین دوره مسابقات جام جهانی فوتبال با حضور ۳۲ کشور در کرد جنوبی آغاز شد. سول پایتخت کرد جنوبی روزها پیش از شروع بازی‌ها رنگ و بوی قاره‌های دیگر گرفت و نگاه همه جهان را معطوف به خود کرد. در تاریخ ورزش فوتبال برای نخستین بار است که آسیایی‌ها میزبان همایشی عظیم از رقابت بر سر توپ گرد هستند.

در صفحه ۳

فراخوان کانون نویسندگان ایران (در تبعید) به کارزار جهانی برای دفاع از آزادی اندیشه و بیان در ایران پیوندیم

کانون نویسندگان ایران در تبعید، همه شما را به یک کارزار فراگیر و مشترک برای آزادی بی‌قید و شرط سیامک پورزند، روزنامه‌نگار ۵۲ ساله‌ای که به ۱۱ سال زندان محکوم شده است و نیز برای لغو حکم زندان ۵ ساله و ۷۰ ضربه شلاق برای دکتر

موسوستان ازاده درون و برون مرز! شخصیت‌ها، نهادها، انجمن‌ها و کانون‌های صنفی و فرهنگی! همگام با سازمان عفو بین‌الملل، همگام با گزارشگران بدون مرز و در پاسخ مثبت به جامعه ایرانی دفاع از حقوق بشر

اصلاحات و میراث خمینی

در سالگرد درگذشت آیت‌الله خمینی، خاتمی رئیس‌جمهور و بسیاری دیگر از اصلاح‌طلبان حکومتی کوشیدند از آیت‌الله خمینی چهره‌ای ارائه دهند که با شعارهای امروز دوم خردادی‌ها انطباق بیشتری دارد تا با عملکرد و برنامه محافظه کاران. آقای خاتمی طی سخنانی در مقبره خمینی گفت در نظامی که آقای خمینی می‌خواست، اندیشه و بیان آزاد است و اسلام به مردم تحمیل نمی‌شود. در ارتباط با این گونه اظهارات، دو پرسش به ذهن خطور می‌کند: نخست آنکه اظهارات اصلاح‌طلبان امروزی تا چه حد با واقعیات تاریخی خوانائی دارد و دوم آنکه از استناد به میراث آقای خمینی چه چیز عاید روند اصلاحات در ایران می‌شود. برخورد صادقانه به تاریخ، مستلزم گفتن تمام حقیقت است. در انبوه نوشته‌ها و گفته‌های آقای خمینی، می‌توان جملاتی نظیر میزبان، رای ملت است را فراوان یافت. واقعیت آن است که آقای خمینی در راس یک انقلاب مردمی قرار گرفت و نمی‌توانست در این انقلاب به رای ملت بی‌اعتنا باشد. آیت‌الله خمینی قبل از به دست گرفتن قدرت، در میان روحانیت ایران دارای نفوذی نبود که به معنای تبعیت بی‌قید و شرط اکثریت روحانیون از او باشد. از این رو، اتکای صرف بر مشروعیت دینی نمی‌توانست خمینی را به اهداف سیاسی او نزدیک کند. کمتر کسی در صحنه سیاست ایران آقای خمینی را تا حدود ۶۰ سالگی او، یعنی تا هنگام مرگ آیت‌الله بروجردی، می‌شناخت. نخستین موضعگیری‌های سیاسی آیت‌الله خمینی به زمانی بر می‌گردد که در اوائل دهه ۴۰ شمسی، مرجعیت شیعه در غیاب آقای بروجردی موضوع رقابت در میان روحانیون شد. هر کس از داوطلبان جانشینی آقای بروجردی برای جلب اعتماد مقلدین، راه معینی را برگزید. آقای خمینی به سیاست روی آورد و در حقیقت با سنت بروجردی که تحمل و همکاری با حکومت وقت بود، وداع کرد (تلگرام تبریک آقای بروجردی به کودتاگران ۲۸ مرداد، معروف است). آقای خمینی از عمق نارضایتی در میان اقشار وسیع مردم ایران، آگاه بود و در عین حال، برنامه نسل جدید تکنوکراتهای رژیم شاه برای مدرنیزه کردن جامعه ایران را مخالف اصول اسلام می‌دانست. وی به خوبی درک کرده بود که با علنی کردن این مخالفت و هر چه رادیکالتر کردن آن، حمایت اقشار گسترده‌ای از مردم را جلب خواهد کرد که با انگیزه‌های گوناگون، از حکومت وقت نارضاضی بودند. از این هنگام است که عنصر مردمی وارد نوشته‌ها و گفته‌های آقای خمینی می‌شود. تا قبل از آن، نوشته‌های آقای خمینی مانند کتاب حکومت اسلامی، حاکی از قائل شدن مشروعیت دوگانه برای حکومت نیست. ولایت فقیه که آقای خمینی طرح آن را مدت‌ها قبل از خرداد ۴۲ در کتاب حکومت اسلامی خود ریخته است، حکومت فقه‌هاست بدون قید و شرط. در این کتاب از جمهوری خبری نیست. نسل سیاسی امروز ایران باید به جای اعتماد به آنچه اصلاح‌طلبان حکومتی در باره میراث نظری و سیاسی آقای خمینی می‌گویند، به خود استناد تاریخی مراجعه کنند. از خرداد ۴۲ به بعد و به ویژه در جریان انقلاب ۱۳۵۷، عنصر مردمی در ادامه در صفحه ۲

در این شماره

پنج سال بعد از دوم خرداد

ف. تابان
در صفحه ۷

تداوم اصلاحات با قانون اساسی موجود امکانپذیر نیست

بهروز خلیق
در صفحه ۸

سوسیالیستها و کمونیستها در اروپا

میان برنامه سوسیالیستی و سیاست اصلاحات

بزرگان: م. ملک محمدی
در صفحه ۹

شهر دار ۱۷ میلیارد تومانی

مسوی خونینی نایبند مجلس فاش کرد صورت ارائه شده به رئیس قوه قضائیه از سوی محمدحسن ملکمدنی شهردار تهران، حاکی از این است که ثروت شخصی آقای ملکمدنی به ۱۷ میلیارد تومان بالغ می‌شود. در جامه‌ای که طبق آمار رسمی، بیش از نیمی از مردم آن زیر خط فقر به سر می‌برند، چنین اخباری دود از سر همگان بلند می‌کند. آقای ملکمدنی تنها نیست. در جمهوری اسلامی، پست‌های دولتی حکم جواز کسب را دارد. به جرات می‌توان گفت اکثریت قریب به اتفاق مقامات عالی‌رتبه دولتی در ایران، با سوءاستفاده از موقعیت و مقام دولتی خود، بر ثروت شخصی خود افزوده‌اند. در ایران، شیوه‌هایی از مال‌اندوزی که در کشورهای به‌رسمند از حکومت قانون، جرم است، بسیار عادی و متعارف است. از آن جمله است گرفتن کادو به ازای انجام یک کار اداری، سوءاستفاده روحانیون از مقام دولتی خود برای گرفتن کمک‌هایی که عنوان مذهبی دارند، بهره‌مندی از مزایای مانند وام‌های بدون بهره، مسکن و اتومبیل ارزان قیمت، فعالیت اقتصادی در کنار شغل دولتی، آن هم در عرصه‌هایی که ارتباط مستقیم به حوزه تصمیم‌گیری مقام دولتی دارد، برخورداری از اطلاعات داخلی ارگانهای دولتی در مورد تغییرات قریب‌الوقوع مقررات که گاه سودهای سرشار نصیب صاحبان این اطلاعات می‌کند، رشوه گرفتن تحت عنوان پورسانت و بسیاری طرق دیگر. فساد گسترده در میان مقامات جمهوری اسلامی، مرزهای جنجالی نمی‌شناسد. در میان همه جناح‌های حکومتی، فراوانند کسانی که نظیر شهردار تهران از ثروت‌های افسانه‌ای دست یافته‌اند. هر از چندی، اختلافات و رقابت‌های درون حکومت، باعث آن می‌شود که گروهی یک پرونده فساد مالی را علیه گروهی دیگر علم کنند و گوشه‌ای از آلودگی سرتاپای این

طبق قوانین جمهوری اسلامی

پدر می‌تواند بدون ترس از مجازات فرزند خود را به قتل برساند

قاضی شعبه ۴۳ مشهد: مادر فرزند به عنوان شاکی خصوصی نمی‌تواند برای قاتل فرزند خود تقاضای قصاص کند.

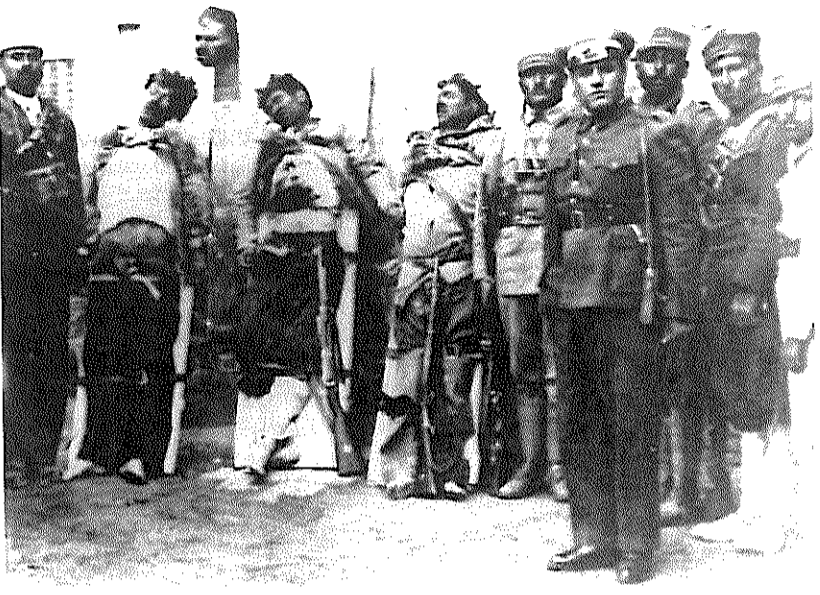
به نقل از سایت اینترنتی اخبار روز

قاضی پرونده شکنجه کودک ۱/۵ ساله مشهدی اعلام کرد که چون قاتل این طفل پدر اوست، طبق حکم شرع موضوع قصاص منتفی است، هر چند که احتمال مجازات ثانویه مانند حبس وجود دارد. صدوزاده رئیس شعبه ۴۳ دادگاه عمومی مشهد در گفتگو با خبرنگار حقوقی ایسنا همچنین با استناد به قانون تصریح کرد: مادر فرزند بعنوان شاکی خصوصی تقاضای قصاص نمی‌تواند برای قاتل فرزند خود است. اما قادر است سهم دیه خود را مطالبه نماید. وی با تأکید بر این نکته که «قصاص نشدن به معنای تبرئه شدن نیست»، در باره آخرین وضعیت این پرونده اظهار داشت: گزارش معاینه جسد و اقرار متهم حاکی از آن است که پدر فرزند با وارد آوردن ضربات به ناحیه سر طفل خود، او را به قتل رسانده است. صدوزاده در تحلیل انگیزه پدر فرزند از شکنج طفل خود گفت: متهم در مراحل بازجویی مدعی شده است زمانی که در زندان به سر می‌برده، هشرش با وقتی پیشتر با رابطه نامشروع مقامات عالی‌رتبه کافر باشد تا رشوه‌خواران و دزدان از هیچ کس و هیچ چیز نترسند، غارت اموال مردم، حتی است. راه مقابله با این دزدی‌ها، پایان دادن به استبداد است. راه آنکه اقلیتی محدود، به قیمت فقر میلیونها ایرانی به ثروت‌های نجومی دست نیابند، این است که مردم بر سر نوشت خویش حاکم شوند و برگزیدگان مردم، جای کسانی را بگیرند که قدرت را غصب کرده‌اند.

هزار خاطره با یک عکس

علیرضا فرخزادیان

به نقل از دفتر هنر ویژه‌نامه محمود دولت‌آبادی

در فاصله ۵۴ کیلومتری کنار جاده سبزوار - نیشابور، تابلوی روستائی جلب توجه می‌کند که روی آن «سنگ کلیدر» (Sang Klidar) نوشته شده است. نام این روستا تداعی‌کننده نام رمان معروفی است نوشته نویسنده خوش ذوق و توانا و سرشناس محمود دولت‌آبادی. از این نویسنده آثار زیادی به یادگار مانده است که در کلیدر با قدرت و مهارت و تحقیقات بسیار شرح حال روزگار گل محمد را پرورانده است. دوستداران رمان کلیدر، کسانی هستند که با زبان فارسی آشنایند و کلیدر را خوانده‌اند. کلیدری که کاملاً صادقانه توانست مخاطب‌هایش را از میان لایه‌های مختلف اجتماعی بیابد و همیشه این مردم بوده‌اند که با رابط‌های زنده و صمیمانه خود موجب شده‌اند که از طریق رمان کلیدر با گل محمد قهرمان قصه رابطه مردمی و زنده و صمیمانه داشته باشند. چه بسیار آدم‌ها و جوان‌های کنجکاو که بعد از خواندن کلیدر از جاهای مختلف (از ترک گرفته تا بلوچ، از لر گرفته تا کرد، از شمال تا جنوب، از غرب گرفته تا شرق)، راه افتاده‌اند طرف حوالی سبزوار محل وقوع قصه کلیدر، روستاهای زعفرانیه، قلعه چمن، (دهنه) سوزنده، کال خونی، نوبهار سلطان‌آباد، قلعه میدان، هاشم‌آباد، باغچر، سنگر، و... تا از نزدیک با زمین‌های مختلف زندگی قهرمانان کلیدر آشنا شوند. خیلی‌ها از خود می‌پرسند گل محمد کیست؟ قهرمانان قصه کلیدر از کجا هستند؟ با بقی بندگان کیست؟ بلوچ، کلیشی، خان‌عمو، بیک محمد، خان محمد، ستار، مارال، زیور، بلیسی و... به راستی قهرمانان اصلی کلیدر چه کسانی هستند، زنده‌اند یا مرده؟ گل محمد قهرمان اسطوره‌ای سرزمین کویر که بود؟ چرا هنوز عده‌ای او را یاغی می‌دانند و عده‌ای او را دوست می‌دارند و ستایش می‌کنند؟ شرح عکس: نفر چهارم سرهنگ فرهاد (رئیس ژاندارمری وقت) نفر پنجم علی اکبر دهنه‌ای (با بقی بندگان)، جنازه صیبر، جنازه گل محمد، سر بریده خان‌عمو (علیخان)، جنازه بیک محمد، چند برامونی (سردار چین)، سرهنگ میرفندرسکی (سرهنگ بکتاش)

کارزار دفاع از ناصر زرافشان

نامه گروهی از روشنفکران، نویسندگان و شاعران ایرانی

مرتبط با این قتل‌ها از سوی دیگر و تلاش پیگیر در جهت وارد کردن به جریان انداختن پرونده‌های دیگر قربانیان این سری قتل‌ها، از جمله پیروز دوانی و مجید شریف، بوده و بر بسته شدن پرونده قتل‌هایی که حاکمیت بر آن پای می‌فشارد قلم بستاند کشیده و لب از بازگویی واقعیات به مردم، فرو نیسته است! دستگاه قضائیه رژیم اسلامی حاکم بر ایران و پشتیبانان آن که در راس همه آن‌ها ولی مطلقه فقیه، قرار دارد، به‌شک از این روی برای مقابله با هر نوع روشنگری و ترویج افکار شمشیر را از رو بسته‌اند، که می‌دانند: چون پرده برافشاند، نه از تاک نشان! غافل از این واقعیت تلخ که دیگر چرخ زمان به هیچ روی به سود آنان نمی‌چرخد و اندیشه و اراده ملی در جهت مخالف اهداف و تسایلات و اسپکرایانه و قرون وسطائی آنان گام برمی‌دارد. امضاکنندگان این دادخواست از همه روشنفکران، فرهنگ‌ورزان، و آزادگان و وجدان‌های بیدار در سراسر ایران و جهان می‌خواهند تا با اندیشه و عمل و تمامی نیرو و توان خویش و بهره‌گیری از تمامی شیوه‌هایی که درست تشخیص می‌دهند، دادرسی‌های خودسرانه دادگاه‌های ایران تحت حاکمیت رژیم اسلامی رامحکوم کرده، در راستای لغو حکم دستگاه قضائی

بهباد نبوی: جریانی در پی کشاندن کشور به ورطه جنگ و ماجراجویی‌های نظامی است

بهباد نبوی نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی گفت: به جریانهای خوسر و غیر خودسر و جنگ طلب کشور هشدار می‌دهم چنانچه دست از اقدامات ماجراجویانه بر ندارند و کماکان در صدد کشاندن کشور به کام جنگ و بحران باشند ناگفته‌های مهم دیگری را فاش خواهم کرد. به گزارش «ایرنا» وی در نطق در جلسه علنی مجلس تأکید کرد: نمایندگان مجلس و تمامی جناحهای سیاسی منافع ملی و مصالح کشور را نادیده نگرفته و ماجراجویی‌هایی که قطعاً به زیان ملت تمام خواهد شد تأیید نخواهند کرد. جنگ طلبان داخلی به خاطر رسیدن به اهداف خود به دنبال آن بودند که به بهانه تهدیدات آمریکا در کشور وضعیت فوق‌العاده نظامی برقرار و کنترل دولت مجلس مطبوعات را در دست بگیرند که مقاومت نمایندگان مجلس و صدور بیانیه فراکسیون دوم خرداد در مجلس مانع تحقق این امر شد. با وجود این، جریان خودسر یا غیر خودسر کماکان هدف خود یعنی کشاندن کشور به ورطه جنگ و

جام جهانی فوتبال برای نخستین بار با دو میزبان

ادامه از صفحه اول

با شروع بازی‌های جام جهانی فوتبال، دیدارها، گفتگوها بیش از همیشه ورزشی می‌شوند و سحر و اعجاز این بازی تپه همه گیر می‌شود. در همان روز اول شکست فرانسه قهرمان جهان از سنگال همه پیش‌بینی‌ها را راست و بی‌باید کرد و برد پر گل آلمانی‌ها در برابر عربستان سعودی داغ عدم راهیابی ایران به جام جهانی را تازه‌تر. هر دو کشور میزبان - کره جنوبی و ژاپن - در سالهای تدارک جام جهانی با مشکلات عظیم اقتصادی مواجه شدند. اقتصاد کره جنوبی سقوط و وحشتناکی داشت و از «الگوی ژاپن» برای پیشرفت دیگر خبری نیست. اما دو کشور میزبان تنها نیستند. شریک اصلی، فدراسیون جهانی فوتبال - فیفا - نیز از نظر مالی ورشکسته به تقصیر است. هنوز تا پایان بازی‌های جام جهانی در ژاپن دو هفته باقی مانده است. تا لحظه‌ای که داور در بازی فینال آخرین سوت را ندیده است رقابت ورزشی حیرت اول را می‌زند. راستی به نظر تان چه تیمی جام جهانی را می‌برد؟

قربانی شکنجه، متهم اصلی

ادامه از صفحه اول

بیانیه نیروهای ملی مذهبی شیراز برمی‌آید که اتفاقاً ملی مذهبی‌های شیراز و وحید صادقی را نه تنها مسئله‌دار و اخراجی نمی‌دانستند بلکه وی را با «سیاوش» که از خر قاطر خوش بسیاریا سیاوش دیگر برآورده و «ترانه پیکار با بیباد» سر می‌دهند، مقایسه کرده است. کیهان می‌نویسد: به نظر می‌رسد بیانیه مذکور توسط برخی عناصر ملی‌گرای شیراز نظیر جعفر عباس‌زادگان و علی اکبر رضوانی که در پی کسب جایگاه هستند، تنظیم شده است. مبارزین حقوق بشر در ایران و افکار عمومی کشور ما کاملاً محق هستند با اتکا به تجربه بارها و بارها تکرار شده خود و با توجه به رواج گسترده شکنجه در زندان‌های رسمی و غیررسمی جمهوری اسلامی، اعمال شکنجه علیه وحید صادقی را واقعی دانسته و خواهان ایجاد شرایطی شوند تا امکان بررسی و تحقیق آزادانه آن فراهم آید.

قطع نامه جشن اول ماه مه (روز جهانی کارگر) جمعی از کارگران صنوف تهران گرامی باد اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگران

«کار» سه برابر جنگ تلفات دارد

(کارکرد سازمان بین المللی کار)

کار ناامن: آمار هولناک

بنا بر اطلاعاتی مطبوعاتی که اخیراً از سوی «سازمان بین المللی کار» صادر شده سالانه تعداد کارگرانی که در هنگام کار کشته می شوند سه برابر تعداد افرادی است که به دلیل جنگ های جاری جان باخته اند. در اطلاعاتی مذکور، که برای تبلیغ فرارسیدن ۲۸ آوریل، «روز بین المللی یادبود کارگران جان باختار» منتشر شده چنین آمده است بنا به آمار «سازمان بین المللی کار» سالانه دو میلیون کارگر جان خود را به دلیل آسیب ها و بیماری های ناشی از کار از دست می دهند و تعداد سوانحی که منجر به مرگ می شوند ۲۵۰۰۰۰ سانحه می باشد. در کنار هر حادثه شغلی که منجر به مرگ می شود، دیگر حوادث شغلی منجر به آسیب ۱۰۰۰ نفر می شوند. بسیاری از این حوادث منجر به (کاهش توانایی کار)، از دست دادن درآمد، آسیب دائم و فقر کارگران آسیب دیده می شود. تعداد افرادی که هنگام کار کشته می شوند، پنج هزار نفر در روز، یا سه نفر در هر دقیقه است. که اکثر این حوادث به دلیل فقدان ایمنی کار رخ می دهد.

این اطلاعات در ادامه چنین می افزاید «تعداد کارگرانی که سالانه هنگام کار کشته می شوند دو برابر تعداد افرادی است که به دلیل جنگ جان خود را از دست می دهند (۶۵۰۰۰۰ نفر سالانه تلفات جنگ است). و ادامه می دهد که «در مقایسه با مشروب و مواد مخدر، کار منجر به تلفات بیشتری می شود» بهای تلفات ناامنی از کار، برای رشد اقتصادی نظام سرمایه داری نیز گزاف می باشد: کاهش «محصول ناخالص داخلی» به میزان ۲۰ برابر تمام کسک های رسمی است که به کشورهای در حال توسعه اهدا می شود. یکی از علل مهم این تلفات و آسیب ها وجود مواد خطرناک در محیط کار است. مواد خطرناک باعث مرگ ۲۳۰۰۰۰ کارگر در سال می شود که (صرفاً) یک ماده «آسیبنوس» موجب مرگ صدهزار نفر از آنان شده است. خطر ناشی که به شکل روزمره در محیط کار وجود دارند، مانند گرد و غبار، مواد شیمیایی، اصوات و اشعه های زیان آور، منجر به درد و بیماری های بیشماری نظیر سرطان های مختلف، بیماری های قلب و سخت می شوند. «سازمان بین المللی کار» سپس مدعی می شود که «با اتخاذ روش های ایمنی کار حداقل نیمی از مرگ های ناشی از حوادث شغلی و تمامی تصادفات قابل پیش گیری است».

بدیهی است که جمع آوری و بررسی چنین آمار و ارقامی از سوی «سازمان بین المللی کار» به تمامی فعالان جنبش کارگری تصویری واضح تر از مشکلات و معضلات طبقه کارگر می دهد. تعداد کارگرانی که هنگام کار جان خود را از دست می دهند، تعداد بیکاران، وسعت کار کودکان، مشکلات زنان کارگر و غیره، ولی این نهاد هیچ نوع راه برون رفتی، و حتی کوچکترین روشی برای بهبود این وضعیت پیش روی کارگران نمی گذارد. آیا این موضوعی است که بتوان آن را به فراموشی سپرد؟ این امری فراموش کارانه می باشد؟

سوالاتی که «سازمان بین المللی کار» مسکون می گذارد.

سوالی که در این جا از جانب کارگران پیش روی سازمان بین المللی کار قرار می گیرد. توضیح دلیل عدم وجود ایمنی در محیط کار می باشد؟

حفاظت کارگر از بیماری و صدمات ناشی از کار قطعی است که به عنوان یکی از اهداف سازمان بین المللی کار در سند تأسیس این نهاد درج شده است. پس از هشتاد و دو سال، چه اقدام موثری در این زمینه از جانب سازمان بین المللی کار صورت گرفته است؟ برای کارگران آگاه واضح است که دلیل عدم وجود ایمنی در محیط کار تلاش مداوم و هر چه بیشتر سرمایه برای شدت بخشیدن استثمار و گسترش سود خود است و این امر جزء لاینفک و همیشگی نظام سرمایه داری می باشد. سازمان بین المللی کار چه راه حل عملی برای جلوگیری از این سوانح به کارگران توصیه می کند؟

کارگران - زحمتکشان - مردم شریف ایران: بار دیگر مراسم جشن اول ماه مه روز جهانی کارگر در کشور ما در شرایطی برگزار می شود که طبقه کارگر ایران هنوز دچار مشکلات و رنج هائی است که حاصل بی توجهی و بی برنامه گی مدیران جامعه، ستم طبقاتی و چپاول سرمایه داری تجاری و صنعتی کشور است. نگاهی به مسائل اجتماعی و اقتصادی سالیان اخیر نشان می دهد که زندگی اقتصادی کارگران نسبت به سایر اقشار و طبقات با افت شدید و هولناکی همراه بوده است. در شرایطی که اکثریت مردم ما بخصوص کارگران از اساسی ترین امکانات زندگی بی بهره اند. در صد کوچکی از جامعه در چنان رفاهی به سر می برند که تصور آن فقط در فیلم ها و افسانه ها میسر است.

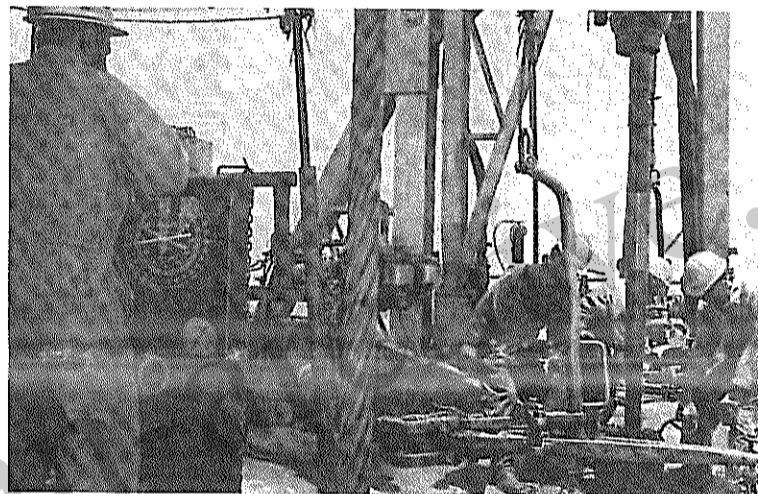
۸۵ درصد ثروت کشور فقط در دست ۱۵ درصد جمعیت کشور است. این سخن از جانب مخالفین دولت ایران نیست بلکه سخنانی است از خانم سهیلا جلودارزاد.

اجتماعی کنونی کشور ماست وجود بیش از ۳ میلیون بیکار و ۳۰ هزار کودک خیابانی (اخیراً تعداد کودکان خیابانی در اخبار سراسری ۲۰۰ هزار نفر عنوان شد تاکید از ماست) و دو میلیون معتاد نشان از فاجعه های دردناک و عمق بی عدالتی اجتماعی در کشور ما دارد. آیا کارگران حق ندارند بپرسند آقایان پس آن عدالت اجتماعی و اقتصادی در پرتو عدل و داد و قسط که مدعی اش بودید چه شد؟ شعار حمایت از پابرنده ها و کوخ نشینان در برابر کسک نشینان و زراندوزان به کجا کشید؟

بی عدالتی های اقتصادی و اجتماعی در مورد زنان بسیار پررنگ تر و شدیدتر نمود پیدا کرده است. مزد کمتر در مقابل کار یکسان با مردان به جز ستم و استثمار مضاعف مفهوم دیگری ندارد.

کارگران آگاه:

حرکت تاریخ نشان داده است که کارگران و زحمتکشان هر گاه خود بخوانند و برای دفاع از حقوق و مطالبات

خویش حرکت آغاز نکنند هیچ صاحب اختیار و قدرتی گامی در جهت بهبود وضع و نجات آنان از قیود نظام و ستم تنیده شده از سوی طبقات استثمارگر بر نخواهد داشت. به درستی که چارچوب رنجبران وحدت و تشکیلات است. بیانیید در روز جشن کارگر، روز اعلام همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان، دست به دست هم داده و با صدائی یکپارچه و رسا وحدت تشکیلاتی خود را فریاد کنیم و با شعار (پیش به سوی سندیکاهای و اتحادیه های مستقل کارگری) خواهان احقاق حقوقی صنفی خود و رفع ممنوعیت از فعالیت سندیکاهای کارگری که به ناحق و به صورت غیرقانونی تعطیل شده و حتی اموال آنان مصادره گردیده است بشویم. سندیکا، خانه و سنگر واقعی ماست. بیانیید بازو در بازو و با تمام توان برای بازسازی خانه ویران شده خود پا در میدان نهمیم.

کارگران آگاه:

ما امروز در جشن کارگر اعلام می داریم که خواست هایمان همانا حقوقی است که اعلامیه جهانی حقوق بشر - منشور جهانی سندیکائی و میثاق ها و مواظله نامه های بین المللی بر آن ها صحه گذاشته اند و در قانون اساسی و قانون کار جمهوری اسلامی ایران بخش هائی از آن به رسمیت شناخته شده است. بر این اساس ما خواهان احقاق حقوق حقه و انسانی خویش به شرح زیر هستیم:

۱- ما کارگران خواهان رفع ممنوعیت از فعالیت سندیکاهائی هستیم که سابقه روشن و درخشان چندین ساله از مبارزات صنفی و دفاع از حقوق کارگران کشورمان را داشته و به صورت غیرقانونی از فعالیت منع گردیده اند. ۲- ما خواهان به رسمیت شناخته شدن کلیه حقوق سندیکائی تصریح شده در منشور جهانی سندیکاهای کارگری و مواظله نامه های بین المللی و سازمان

جهانی کار که دولت جمهوری اسلامی ایران نیز آن را امضا و به رعایت آن متعهد است می باشیم.

۳- ما خواهان رفع محدودیت ها و مواضع قانونی در ایجاد انجمن های صنفی مستقل کارگری از جمله حذف تبصره ۵ ماده ۱۲۱ از قانون کار در واحدهای تولیدی و خدماتی کشور هستیم.

۴- به منظور جلوگیری از اخراج های بی رویه ما خواهان لغو قراردادهای موقت و جابجایی قراردادهای بلندمدت تحت حمایت قانون کار و تضمین قانونی آن در کلیه شرکت ها و موسسات خصوصی و دولتی هستیم.

۵- ما کارگران خواهان لغو قوری مصوبه مجلس پنجم در مورد معافیت کارگاه های کمتر از ۵ کارگر و همچنین لغو مصوبه مجلس ششم مبنی بر معافیت کارگاه های قالی بافی از شمول قانون کار هستیم.

۶- سازمان تامین اجتماعی مرتباً از میزان ارائه خدمات به کارگران خانواده آن ها کاسته است. بودجه این سازمان از دستمزد کارگران تامین می شود. لذا ما کارگران حق خود می دانیم که تلاش های واقعی کارگری در ترغیب مدیریت سازمان تامین اجتماعی حاضر و در سیاست گذاری های آن سقیم باشند.

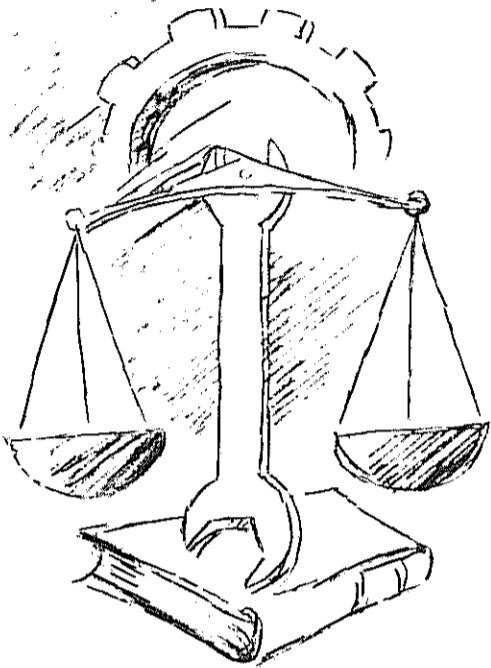
۷- ما خواهان تصویب حداقل دستمزد بر اساس نرخ واقعی تورم جهت حداقل خانوار ۲ نفره هستیم.

۸- خصوصی سازی صنایع، امنیت شغلی کارگران شغل را به مخاطره انداخته است. سرمایه دارانی که به خاطر سود بیشتر به تملک صنایع به حراج گذاشته شده از سوی دولت روی می آورند و در طمع سود بیشتر چشم به تعدیل نیروی کار در این موسسات دارند که پیامد آن جز افزایش بیکاری و مشکلات اجتماعی نخواهد بود. علاوه بر آن واگذاری صنایعی که در تملک دولت هستند به بخش خصوصی مغایر با اصول اقتصادی قانون اساسی نیز هست. ما کارگران خصوصی سازی صنایع را حرکتی ضدکارگری و بحران زا و تنها در جهت سیاست های (صندوق بین المللی پول) و منافع قشر محدودی از صاحبان سرمایه های کلان دانسته و آن را محکوم می کنیم.

۹- صدها واحد تولیدی در سراسر کشور تعطیل و یا ورشکسته و یا با بحران مواجه هستند. این امر موجب تاخیر در پرداخت و عدم پرداخت حقوق کارگران این واحدها و در نتیجه بروز مشکلات جدی در زندگی آنان شده است. دولت باید برای رسیدگی به وضع این واحدها و پرداخت حقوق کارگران آن ها اقدامات جدی و عاجل به عمل آورد.

۱۰- کارگران زن از تبعیض و نابرابری و بی عدالتی شدید در واحدهای تولیدی و صنعتی رنج می برند. ما کارگران خواهان اقدامات جدی و قانونی در جهت رفع این نمونه تبعیض ها و اقدامات حمایتی دولت و تامین اجتماعی در مورد زنان کارگر هستیم.

۱۱- مدعیان قشری از حقوق بگیران ما را تشکیل می دهند که با وجود مسئولیت خطیر و سنگین و آینده سازی که بر عهده

دارند همواره مورد فشارهای اقتصادی و اجتماعی بوده و بهره بسیار اندکی از امکانات مادی موجود در جامعه برده اند. ما کارگران همبستگی خود را با این قشر ارزشمند و زحمتکش اعلام و حمایت کامل از مبارزات عادلانه و به حق آنان در جهت احقاق حقوق و مطالبات قانونیشان را وظیفه خود می دانیم.

۱۲- قراردادهای دسته جمعی جزو حقوق کارگران بوده است و در قانون کار نیز به رسمیت شناخته شده است. ما کارگران خواهان برخورد عملی با این موضوع و پذیرفتن قراردادهای دسته جمعی منعقد شده توسط نمایندگان واقعی کارگران از سوی دولت و کارفرما هستیم.

۱۳- فقر و فلاکت کارگران اقشار کم درآمد از یک سو و کسب و کارهای آموزشی و عدم تامین اجتماعی از دیگر سو موجب می شود کارگران فرزندان خود را به جای مدرسه راهی بازار کار کنند و توسط سودجویان و کارفرمایان مورد بهره برداری قرار می گیرند. ما کارگران خواهان اقدامات جدی و عملی دولت در جهت ممنوعیت بهره برداری از نیروی کار کودکان و تامین کمک هزینه و امکانات آموزشی و تحصیلی رایگان برای فرزندان کارگر و اقشار کم درآمد هستیم.

۱۴- کارگران و زحمتکشان ارکان اصلی رشد و توسعه جامعه بشری هستند. پایه های تمدن امروزین بر شانه های این طبقه سازنده و بالنده استوار است. اما در تمام طول تاریخ پیدایش و رشد خویش تا به امروز تحت ستم و بی عدالتی اعمال شده از سوی صاحبان سرمایه و قدرت اقتصادی در سراسر جهان بوده است. فجایع و قتل عام و نقض آشکار حقوق بشر توسط صهیونیست های ددمشش و حامیان آمریکائی شان را محکوم و برخورد انفعالی سازمان ملل متحد و سازمان های مدافع حقوق بشر را غیرقابل قبول و مشوق جنایتکارانی همچون دولت صهیونیستی اشغالگر فلسطین می دانیم.

۱۵- کارگران مهاجر (بویژه افغان ها) بخش اندکی از نیروی کار جامعه ما را تشکیل می دهند. گردانندگان خانه کارگر علت عمده بیکاری کارگران ایران را کارگران مهاجر می نامند. این تبلیغات زمینه آزار و اذیت این دست از کارگران را فراهم می آورد. ما ضمن دفاع از کارگران مهاجر خواهان برابری حقوق آن ها با کارگران ایرانی هستیم.

فائو: جهان در مبارزه علیه گر سنگی شکست خورده است

دومین دوره نشست جهانی فائو با حضور نمایندگان ۲۰۵ کشور روز بیستم خرداد ماه برای بررسی دلایل شکست برنامه ۲۰ ساله مبارزه علیه گر سنگی در شهر رم آغاز بکار می کند. بر پایه یک برآورد ۲۰ ساله که در نشست ۱۹۹۶ رم (۶ سال پیش) به تصویب رسید هر سال سیبایت ۲۰ میلیون نفر از جمعیت ۸۰۰ میلیونی گرسنه جهان کاهش پیدا کند اما این میزان در ۵ ساله نخست تنها به حدود ۴۰ میلیون نفر رسیده است.

آنها برای ما مهم است. وی اظهار داشت جمهوری اسلامی باید فعال تر در اجلاس شرکت کند تا از نتایج همکاری و تعامل با این کشورها بهره مند شود. حضور ضعیف جمهوری اسلامی در حد معاون وزیر نشان از آن دارد اهمیت برای سیکا قائل نشده است.
بودن بهتر از نبودن!
اگر قرار باشد سیکا در کنار اجلاس آن، گروه ۷۷ و سازمان غیر متعهدها به مجلس ضیافت روسای جمهور و تعارفات معمول تبدیل شود، نبودن آن بهتر از بودنش است. اما اگر اعضای سیکا واقعا بر مفاد سند نهائی که حاصل بیش از ۲ سال کار کارشناسی و متخصصان ارشد بود، پایبند باشند و در راه تحکیم همکاری برای تامین صلح امنیت و ثبات در آسیا بکوشند، هرگونه عملیات تروریستی در سطح جهان را محکوم کنند و تلاش خود را برای از بین بردن سلاح های کشتار جمعی به خرج دهند و با تولید، خرید و فروش مواد مخدر به مبارزه بپردازند، آنگاه، باید گفت: بودنش بهتر از نبودنش است. □

باید سوال کرد که اگر نماینده دولت اسرائیل در این اجلاس حضور دارد چرا جای نماینده دولت خودگردان فلسطین خالی است. اگر نخست وزیر آذربایجان حضور دارد، آیا هیئت از ارمنستان نیز حضور داشت؟
به عقیده مبتکران می تواند اجلاس سیکا نقشی مشابه با سازمان امنیت و همکاری اروپا را بعهده گیرد.
واما جمهوری اسلامی!
در حالی که سایر اعضای سیکا با حضور روسای جمهور و نخست وزیران در بالاترین سطح سیاسی حضور خود را به نمایش گذاشتند، جمهوری اسلامی با فرستادن محسن امین زاده معاون وزیر خارجه در پایین ترین سطح شرکت کرد. اسپن زاده در گفتگویی با خبرگزاری جمهوری اسلامی گفت: ما از بنیانگذاران این سازمان می باشیم و مضمون حتمی که از امکانات آن برای اهداف ملی و امنیتی خود بهره مند شویم، او کفایت در این سازمان کشورهای بسیار مهمی حضور دارند که ارتباط و همکاری با

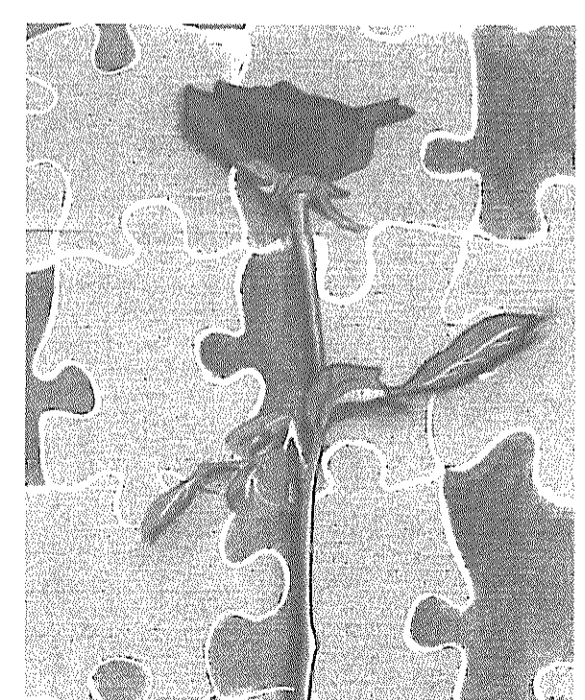

ضعیف تر آن هستند. به لحاظ سیاسی مناسبات اعضا نیز یک دست نیست: میانجیگری ناموفق ولادیمیر پوتین بین هند و پاکستان که در لسه پرتگال رویارویی انسی قرار دارند خود ناشی از عدم درهانی است که امید می رود این اجلاس بتواند پل های دوستی بر فراز آن بچد آورد.
اجلاس سیکا هدف خود را ایجاد «تعامل و اعتماد» در آسیا قرار داده است و اگر قرار باشد این هدف را جدی بگیرد پس

نخستین اجلاس توسعه روابط و ایجاد اعتماد در آسیا (سیکا) با حضور رهبران ۱۶ کشور عضو در شهر المان پایتخت سابق قزاقستان برگزار شد.
در اجلاس سران سیکا ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه، جیانگ زه مین رئیس جمهور چین، احمد نجف سزر رئیس جمهور ترکیه، سگر آقاف رئیس جمهور قزاقستان، امام علی رحمانف رئیس جمهور تاجیکستان، باگاباندی رئیس جمهور مغولستان، اتال بیهاری و اجپایی نخست وزیر هند، حامد کرزای رئیس دولت موقت افغانستان، ارتور روسی زاده نخست وزیر جمهوری آذربایجان، پرویز مشرف رئیس جمهور پاکستان و ناتان شارنکی معاون نخست وزیر اسرائیل شرکت داشتند. در این اجلاس همچنین نمایندگان از ۹ کشور ناظر مثل مصر و ازبکستان و سازمان های بین المللی حضور داشتند.
سیکا: ظرفیت ها و کاستی ها
۱۶ عضو سیکا با ۴۰ میلیون کیلومتر مربع مساحت ۹۰٪ از محدوده آسیا را تشکیل می دهند

سوسیال دمکراسی در بحران

برگردان: کوروش فخرطاولی
منبع: لوموند

برونو کرایسکی و اولوف پالسه همراه بود، سوسیال دمکراسی نتوانست از پیامدهای فروپاشی دیوار برلین بهره مطلوب را ببرد. سوسیال دمکراسی اروپائی نماینده سیاست ها و سازمان های است که به تدریج در کشورهای اروپائی شمالی و مرکزی اروپا در اواخر قرن نوزدهم شکل گرفتند. تفاوت های فرهنگی و ساختاری بین احزاب سوسیال دمکرات وجود داشته و دارد که متأثر از واقیعت های ملی کشورهای مختلف است، اما تاریخچه آنها از جهات زیادی مشترک است.
احزاب سوسیال دمکرات، از تضاد دو دینامیس سیاسی زاده شدند: از یک سو مبارزه برای کسب آرای عمومی و تحقق دمکراسی سیاسی که نتیجه آن ظهور احزاب دمکراتیک (در فرانسه، احزاب جمهوری خواه) بود؛ و از سوی دیگر دینامیس انتقاد از کاپیتالیسم، بی عدالتی گسترده آن و غیر عقلانی بودنش، که در آغاز به تشکیل احزاب کارگری ملهم از مارکسیسم انجامید؛ در این زمان احزاب کارگری پاد شده نماینده نوعی ایدئولوژی مرکب از سنت مذهبی، روحیات سندیکائی و اصلاح طلبانه بودند. طی مباحثات و بحران هائی که سوسیالیسم برالاقص پست سرگذشت «تجدید نظر طلبی» رویزیونیستی دهه ۱۹۰۰ احزاب سوسیال دمکرات آشکارتر از گذشته، توسل به انقلاب قهرآمیز ادامه در صفحه ۱۱

این خواسته بی تفاوت باقی بماند، از سوی دیگر بسیاری از آزاد سازی اقتصادی مالی، دیگر حاضر نبودند انرژی شان را در قالب های سنتی محدود ببینند و پویائی حاصل شده به لطف جهانی سازی لیبرال را در چارچوب های دست و پاگیر بوروکراتیک اسیر ببینند.
دمکراسی را تحت تاثیر قرار داد و هم بر عملکرد سیاسی آن اثر منفی نهاد.
سوسیال - دمکراسی در برزخ سختی گرفتار آمد؛ از یک سو قربانیان جهانی سازی قرار داشتند که خواهان تامین اجتماعی قوی تر از سوی حکومت می شدند و البته حکومت نمی توانست نسبت به

شرقی، این وارثان حزب همبستگی در لهستان و احزاب راست در مجارستان بوده اند، که اخیراً قربانی این تغییر گرایش (رای دادن بر ضد حاکمیت های موجود) شده اند و به نفع کمونیست های سابق که در زمان فروپاشی بلوک شرق (سابق) به سوسیالیسم دمکراتیک پیوسته اند، کنار رفته اند. انتخاب مجدد و پیروزمندان تونی بلر در انگلیس، یک استثنا بود که تا اندازه زیادی به واسطه حاکمیت طولانی محافظه کاران و احمیای ایدئولوژیک حزب کارگر قابل توضیح است. در آن چه به افول سوسیال دمکراسی مربوط می شود، در هر کشور می توان دلایل خاصی را نیز جستجو کرد: به عنوان مثال در اتریش، تقسیم قدرت طی چند دهه بین سوسیالیست ها و محافظه کاران، عملاً لیبرال های یورگ هایدر را به تنها نیروی اپوزیسیون تبدیل کرد؛ با وضعیت مشابهی در هلند به اوج گیری پیم فورتوین کمک کرد که البته در نهایت به قتل وی منتهی گردید؛ در فرانسه پنج سال خمیزستی سوسیالیست ها و راست میانه و همچنین شرایط خاص انتخابات ریاست جمهوری که پراکندگی نامزدهای چپ را در پی داشت، صعود راست افراطی را مسیر ساخت؛ پدیدهای مشابه در پانز امسال در انتخابات آلمان مثلاً عدم همراهی سبها - می تواند شکست چپ ها در سرزمین ژرمن را به دنبال داشته باشد. با همه این احوال، نمی توان دلایل ریشه ای عقب نشینی

کنار رفتن نامزد حزب سوسیالیست از دور دوم انتخابات ریاست جمهوری فرانسه، در ادامه سریال تا کامی احزاب سوسیال دمکرات اروپائی غربی اتفاق افتاد که اندک اندک موقعیت اواخر دهه ۱۹۹۰ خودشان را از دست می دهند. سوسیال دمکرات ها بعد از پیروزی حزب SPD در آلمان (چهار سال قبل)، موفقیت چپ اکثریت در فرانسه و پیروزی حزب کارگر تونی بلر در انگلیس (سال ۱۹۹۷) موفق شده بودند در پیازده دولت از پیازده دولت اتحادیه اروپا حضور یابند؛ اما اکنون بعد از گذشت چهار پنج سال، مشاهده می کنیم آن ها نتوانستند تنها در چهار کشور سوئد، یونان، آلمان و انگلیس موقعیت برترشان را حفظ کنند. فروپاشی سوسیال دمکراسی در اروپا با اوج گیری جنبش های پوپولیسم همراه شده است که البته شامل راست افراطی نیز می شود؛ پوپولیست ها هر جا که نتوانسته اند به تنهایی به قله های حاکمیت برسند، با کمک محافظه کاران جانی در راس پیدا کرده اند. این تغییر گرایش سیاسی در اروپا، دلایلی دارد که ریشه هایش را باید در شرایط خاص این دوران قاره سبز جستجو کرد.
تقریباً در همه دمکراسی های اروپائی، رای دهندگان بر ضد حاکمیت های موجود - که اغلبشان ائتلاف های چپ بوده اند - رای داده اند. این نکته وقتی صحیح تر جلوه می کند که توجه نمایم حتی در اروپائی